

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Schlegel) har Ordet.

Schlegel: Jeg frasalder Ordet.

Styr: Naar den ærede 3die Lands-
thingsmand for 5te Kreds (Dyenhøll) beteg-
nede mine Udtalelser som løse og vidt-
vævende Betragtninger, saa tilkommer Dommen
om, hvorvidt denne Karakteristik er rigtig, jo
ikke mig. Jeg skal kun dertil svare, at det
ikke forekommer mig, at hans Udtalelser inde-
holdt noget Veis for, at mine virkelig var
løse og vidt-
vævende. Naar han fremdeles
gjorde gjældende, at i Virkeligheden havde
Mødre til uægte Børn jo altid for saa vidt
været bedre stillede end Høghustruer, der
havde Børn, som der var tilkjendt dem et
Alimentationsbidrag, saa forekommer det mig
rigtigt nok, at han overser, at den Forandring,
der sker ved Vedtagelsen af det foreliggende
Lovforslag, er den, at Moderen til det uægte
Barn, som før ikke fik Alimentationsbidra-
gene, naar de ikke kunne faae dem indbrøve,
er nu saa sikker paa dem som vel mulig, idet
hun har Kommunen til Garant, og det fore-
kommer mig, der at gjøre en temmelig væ-
sentlig Forskiel i Forholdet før og efter en
saadan Lovs Vedtagelse. Fremdeles gjorde
det ærede Medlem gjældende ligeoverfor mig,
at naar det var et Fattiglem, der blev ud-
lagt som Barnefader, vilde Øvrigheden ikke
tilkjende noget Underholdsbidrag. Hvis
dette forholder sig rigtigt, er det et Punkt,
hvor jeg maa sige, at jeg da var bleven be-
dre oplyst, saaledes, at en vægtig Betænke-
lighed hos mig imod Loven vilde være fal-
den bort, og jeg vil derfor tillade mig at
anmode den ærede Justitsminister om at sige
mig, om den Opfattelse virkelig er rigtig, thi
mig forekommer det, at efter den ærede Mi-
nisters Udtalelser, kan den ikke være rigtig.
For mig staar det saaledes, at i det Tilfælde,
at et Fattiglem bliver udlagt som Barnefa-
der, maa der dog blive tilkjendt Moderen til
det uægte Barn en Understøttelse, og det
bliver i saa Tilfælde Kommunen, der kom-
mer til at udrede den. Det er netop ud
fra denne min Betragtning af dette Spørgs-
maal, at jeg har frygtet, at en saadan Be-
stemmelse kunde blive Noget, der kunde friste
til Mened. Jeg vil der henholde mig til
den ærede Ministers egne Ord, idet han
sagde, at det, som medfører Fristelse til
Mened er, at der er Fædre, som vil undgaa
at blive angivet som Fædre, som ikke vil
være ved det, og her vil jeg gjøre opmærk-
som paa, at som Forholdene nu ere, er det
meget vigtigt for en Kvinde, der føder et
uægte Barn, at den Barnefader, der udlæg-

ges, er en Mand, der er solid nok til at hun
kan faae sit Alimentationsbidrag, men hvis
Loven vedtages, vil det være hende en ligegyldig
Sag, thi hvis hun ikke faar det af Barne-
faderen, faar hun det af Kommunen, og det
er maaste endnu sikkrere. Jeg mener derfor,
at der virkelig kan være Anledning til at
sige, at her er Fristelsen stor, thi hvis det
forholder sig saaledes, at hun skal have Un-
derholdsbidraget, hvad enten Manden har
Naadighed over sit Bo, eller er under
Fattigvæsenet, saa vil det i Virkeligheden være
hende aldeles ligegyldigt, hvem der bliver ud-
lagt som Barnefader, og det kan derfor let
ske, at man netop udlægger et Fattiglem.
Naturligvis gjør Fattiglemmet det ikke kun
for at have den Fornøielse at chikanere Kom-
munkassen, men han gjør det imod Beder-
lag, eller fordi man paa anden Maade faar
ham dertil. Min Betænelighed paa det Punkt
vil fjærnes, hvis den ærede Minister vil be-
kræfte, at den Opfattelse, det ærede 3die
Medlem for 5te Kreds (Dyenhøll) har i
denne Sag, er rigtig. — Jeg vil fremdeles
tillade mig at gjøre gjældende, at naar den
ærede Minister betegnede Tabet af Valgret
som blivende, saa forekommer det mig, at det
kan man ikke sige, naar det overlades til
Kommunen at afgjøre, hvorvidt det skal be-
tragtes som Fattigunderstøttelse eller ei. Jeg
vil minde om, at i Fjor blev der af det
ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Bloug)
og mig stillet et Forslag, som netop gik ud
paa at ville værges mod det Misbrug, at
Kommunalbestyrelsen af politiske Heniyn skulde
erklære nogle Fædre til uægte Børn for at
have modtaget Fattigunderstøttelse, medens
andre gik fri fra at blive betragtet paa den
Maade. Fremdeles vil jeg tillade mig at
sige, at naar den ærede Minister har beto-
net, at Landssthingets Flertal maa være bun-
det ved den Stilling, det indtog i Fjor, da
er mit Syn paa, hvad der skal være Opgaa-
ven for Medlemmer af de lovgivende For-
samlinger et andet. Jeg vil fuldstændig ind-
rømme Rigtigheden af denne Betragtning,
hvor det gjælder store politiske Spørgsmaal,
Spørgsmaal, som har afgjørende Betydning
for den politiske Strid, som kan føres i et
Land; men hvor det gjælder Løsningen af
en vigtig Samfundsopgave, saa ser jeg saa-
ledes paa min Opgave som Landssthingsmand,
at der maa Enhver selvfølgelig følge sin
Overbevisning, sit Syn paa Sagen. Jeg
ser det saaledes, at jeg sidder her for efter
bedste Evne at danne mig en Forestilling
om, hvad der er ret og rigtigt, og til Held
og Gavn for Samfundet, og naar det der-
for er min Overbevisning, at jeg ved en be-
dre og omhyggeligere Underøggelse er kom-